Малинник мов присів,
тихенько хить та хить...
На вітках у росі
папір вощаний спить.

А вечір — чистий перл!
Сплітається листва,
і гір далеких флер,
і спів мого єства.

Я гув як гай, як луг
і працював аж так!
А небо — чистий пух...
В майстерні темнота.

Утома трудова.
Здубів я — чи здобрів?
Тремчу, як та трава
чи зорі угорі.